

Eyvah! Yine “Aile Yılı” İlan Etiler!

“Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz!” diye ne güzel söylemiş atalarımız! 2000 yılından beri iktidarlar tarafından canları sıkıldıkça, konu eskidikçe, hamaset ihtiyacı duyuldukça “**Aile Yılı**” ilan ediliyor! 2000, 2011, 2022 derken acele ederek 2025 yılını da ilan ettiler! Sanırım verdikleri zarar ve ziyan ayyuka çıktığından, evlenme sayısı düşerken boşanmalar arttığından, nüfus hızla yaşlandığından mütevellit bir panik hali var.

Öte yandan hangi konuda “..... Yılı” ilan ettilerse bir hayırları dokunamadığı gibi sürpriz zararlarını da gördük! Güya 2024 yılını da “**Emekli Yılı**” ilan etmişlerdi ama emeklilerin hali ortada! Kronik emekli mağdurları olan **SSK** ve **Bağ-Kur**’luların düştüğü sefalete **Memur Emeklilerini** de iterek yalnız bırakmadılar sağ olsunlar! Seyyanen zam oyunu yüzünden, memurlar ölene kadar veya yaş haddinden zorla emekli edilene kadar çalışmaya kesin kararlı artık.

Aile konusunda asla samimi olmadıklarına inandıran ilk icraatları, oldukça feminist bir dille yazılan ve Allah’ın açık hükümlerini ustaca gizleyen sıkıntılı bir Cuma Hutbesini imamlara okutmak oldu. Aile Reisliğini yasalardan zaten kaldırmışlardı, şimdi dini metinlere de el attılar. Allah muhafaza eylesin!

Bir önceki Aile Bakanımız bekar ve çocuksuz, feminist bir derneğin yöneticisi ve uzmanlık alanlarından birisi boşanma olan avukatlık mesleğinden bir hanımefendi idi. Yeni Aile Bakanımız evli ve çocuklu bir Hanımefendi ve üstelik göreve geldikten kısa bir süre sonra “*süresiz nafaka kabul edilebilir değil!*” beyanında bulununca çok şükür bir şeyler düzelecek galiba diye umutlanmıştık. Bu beyanı verdiği 26 Temmuz 2023’den bu yana bir tık adım veya iyileşme olmadı. Giden Bakan süresiz nafaka yoktur diye inkar ediyor suçu yargıya atıyordu, gelen Bakan sorunun varlığını kabul etti o kadar! Hangi derde

derman olduğu, göre ve başladığından beri çatırdayan kaç aileyi kurtardığı TÜİK rakamlarıyla ortada! Sosyal felaket ve yıkımı giderek artan dozda yaşıyoruz!

Her Şeye rağmen hüsn- zan (iyi niyetli yaklaşım) esastır düsturu (prensibi) ile bakacak olursak; **Aile Yılı ilan edilen 2025 senesinde çözülmesini acilen istediğimiz kronik aile zararlıları Őunlardır** diyebiliriz:

1- Her aile küçük bir devlettir! Başsız ve lidersiz devlet olmayacağı gibi Reisi ve Yöneticisi olmayan aile de sağlıklı kalamaz! CEDAW sözleşmesindeki toplumsal cinsiyet eşitliği fitnesine dayanarak lağvedilen "Aile Reisliği" yasalara geri konulmalı, erkeğin fitri haklarına olan gasp sona ermelidir!

2-İmzamızı çektiğimiz ama yasalarımızdaki uzantılarına asla dokunmadığımız İstanbul Sözleşmesi hüküm ve felsefesi TCK, TMK ve 6284 kanunlarından çıkarılmalıdır! Kadını mutlak melaike görerek beyanını esas alan, erkeği doğuştan suçlu kabul eden feminist yaklaşımların tamamı düzeltilmeli, iftira hallerinde isnat edilen suça eşit ceza verilmelidir.

3-Sapkın eşcinsel derneklerin tamamı derhal kapatılmalı, eşcinsel propaganda ve pazarlama ceza eşliğinde yasaklanmalıdır.

4-Toplumsal cinsiyet eşitliği fitnesi, Milli Eğitim müfredatından bütün yönleri ile temizlenmeli, devlet memurlarına yönelik zorunlu hizmet içi eğitimlerden kaldırılmalıdır.

5-1988 yılında süresiz yapılan nafaka haksızlığı giderilmeli, yıllar süren süren tedbir nafakası zulmü önlenmelidir. Yargı tarafında "kadının zina etmesi nafaka almasına mani değildir" gibi değerlerimize aykırı içtihatların n kesin ifadelerle kapatılmalıdır.

6-Zina suuna cezai yaptırım getirilmelidir.

7-Boşanma davalarının velayet, mal paylaşımı, nafaka ve tazminat gibi ihtilaf konularından ayrılması, boşanmanın evlenme gibi noter veya nüfus idaresince onaylı resmi sözleşme ile mahkemesiz yapılabilmesi sağlanmalıdır.

8-Boşanma halinde sebepsiz zenginleşmeye neden olan takıların erkek tarafından olanları dahil tamamının ve sonradan edinilen malların yarı yarıya kadınla paylaşımı gibi evlilikten uzaklaştıran erkeği ezen hükümler düzeltilmelidir.

9-ocuk velayetinde ortak velayetin esas olması sağlanmalı, çocuğun intikam aracı olarak kullanılması kesin Şekilde önlenmeli, çocuğun anne-baba tarafının alt ve üst soyu ile iletişimi çok özel ve istisnai haller dışında güçlü tutulmalıdır.

10-Güya Aile adına kurulan ama Őimdiye kadar ailenin asli unsuru olan erkeği dışlayan Aile Bakanlığına ilk defa da olsa bir aile babası erkeğin Bakan olarak ataması yapılmalıdır.

11-Aile Bakanlığında Őimdiye kadar yok sayılan "Erkek Hakları ve Sorunları" Genel Müdürlüğü tahsis edilmelidir.

12-Mecliste sözüm ona kadın-erkek fırsat eşitliği adına kurulan KEFEK komisyonundaki %90'a varan kadın ye hegemonyasına son verilmelidir.

13-Milli Eğitim başta olmak üzere Bakanlıklarda, niversitelerde ve Belediyelerde aile birleşimi için tayinlerde imkan sağlanmalı, parçalı aile yapısından kaçınılmalıdır.

14-Evlenmeyi teşvik etmek üzere gençlerin sırtına gereksiz yüklenen harcama ve taleplerin azaltılması

için yaygın halk eğitimi verilmeli, yeni evli çiftlere faizsiz ihtiyaç kredisi, beyaz eşya desteği gibi imkanlar sunulmalıdır.

15-Aile ortamında çocuk bakılabilmesi için evli erkeklerin maaşlarına güçlü aile yardımı yapılmalı, asgari ücrette alt sınır yükseltilmeli, evinde çocuk bakan çalışmayan annelere özel teşvikler verilmelidir. Her şeye rağmen çalışmak zorunda kalan anneler için işyerlerinde zorunlu çocuk yuvası imkanı aranmalıdır.

Aile sorunları adına yazacak çok şey var ama 15 tanesi "2025 Aile Yılı" için yeter de artar bile! Keşke yapmaya niyetleri olsa, keşke en az yarısını yapsalar da kahraman ilan edip alkışlasak ve dua etsek!
Çok şey istemiyoruz, kendi bozduklarını düzeltsinler yeter!!!

Boşanmanın Davası Olur mu?

Evlilik hayatı, kadın ve erkeğin gönüllü katılımıyla başlayan bir süreçtir. Evlenebilme yaşının 18'e çıkarılmasıyla ebeveyn onayının gereği de kalmamıştır. İslam'da ve önceki dinlerde, kadınların evlendirilmesinde şayet dul değilse, velisi olan aile büyüklerinin rızası mutlaka aranır. Medeni kanunda ebeveynin onay şartı kaldırılmıştır. Ne yaptığını bilen, kararının ve sonuçlarının farkında olan 15 yaşını doldurmuş kişiler, kendi rızalarıyla istedikleri kişiyle cinsi münasebette bulunabilirler. (Akli melekeleri yetersiz kişilerde ebeveynin şikayet hakkı mahfuzdur.) Ancak, resmen evlenebilmeleri için hakim kararı veya doktor raporuyla en az 17 yaşını doldurmaları gerekir.

Evliliği erkek teklif eder, kadın kabul eder. Buna icap-kabul döngüsü denilir. Dini nikah, icap-kabulün mehir şartıyla beraber, en az 2 erkek veya 1 erkek 2 kadın şahidin huzurunda yapılmasıdır. Resmi nikahta ise, tarafların yaş ve asgari sağlık şartlarını taşımaları, bekar olmaları, kadın veya erkek 2 şahidin huzurunda, kamu yetkilisinin evlilikle ilgili sorularına özgür kararlarıyla olumlu cevap vermeleri yeterlidir.

Medeni kanun açısından, kadın ve erkeğin birlikte olmaları ve çocuk yapmaları için resmi nikah şartı

yoktur! Zina yasak değildir. Kimin kimlerle birlikte veya ayrı ayrı yaşadığı önemli değildir. Sadece umuma açık yerlerde olması beklenen, genel toplum ve ahlaki davranışlarına biraz dikkat etmeleridir. Yani, evlilik aslında dini bir kurumdur. Evlilikle ilgili hukukun temel kaynağı da din ve dine dayalı kültürel geçmiştir.

Batı toplumlarında baskın din olan Hristiyanlık açısından, evlenme ve boşanma şartları İslam'dan çok farklıdır. Katolik inancında boşanma neredeyse imkansız derecesinde zor ve yasaklanan bir taleptir. İslam dininde boşanma çok daha kolay olmakla beraber, Hz. Muhammed a.s. tarafından "*Yüce Allah'a en sevimsiz gelen meşru işlerden biri, boşanmadır.*" (Ebu Davud) denilecek kadar istenmeyen ve kaçınılması şiddetle tavsiye edilen bir durumdur.

Diyanet İşleri Başkanlığı İlmihalinden de görüleceği üzere, İslam'da "talak" yani boşama hakkı erkeğe verilmiştir. Boşanma kararı alan erkeğin, mehir ve iddet nafakası gibi şartlarını da sağlaması gerekir. Evliliğin bir oyuna çevrilmemesi için, 3 talakla boşanmış çiftlerin hemen tekrar evlenmeleri yasaklanmıştır. Boşanan kadına, başka bir erkekle hilesiz meşru evlilik yapmadıkça eski kocasıyla tekrar evlenmesi haram kılınmıştır. Erkeği boşanmaya razı etmek isteyen kadının, boşanma tazminatı vermesi gibi özel anlaşmalar dışında, kadının talebiyle mahkeme/kadı tarafından sınırlı şartlarda olabilecek boşanmalara "kazai boşanma" denilir.

Kazai boşanma şartları:

1. Hastalık ve kusur: Erkeğin cinsel hastalık ve kusurlarının, delilik ve cüzzam gibi hastalıklarının dahi geçerli boşanma nedeni sayılabilmesi için, kadının evlenmeden önce bunlardan haberinin olmama şartı aranır.

2. Kocanın nafakayı temin etmemesi: Özetle nafakayı temin etmek erkeğin görevidir. Eğer imkanı olduğu halde sağlamıyorsa mahkeme tarafından buna zorlanır. İmkani olmadığı için kadının geçimini sağlayamıyorsa, Kur'anı Kerim'de "zarar vererek kadınları tutmak" (el-Bakara 2/231) yasağına uyulmadığı için boşanma talebi kabul edilebilir.

3. Terk ve Gaiplik: Erkeğin ölü veya diri olduğunun bilinmediği, yaşadığı bilinse de evini uzun süredir terk ettiği ve gelmediği durumlarda, ehli sünnet mezhepler arasında görüş farklılıkları olmakla birlikte, özetle 6 aydan 4 yıla kadar geçen süreleri dikkate alarak gıyabında boşanma talebinde bulunulabilir.

Nikahın devlet tarafından tescil edilmesi, esasen dini nikahla ve geleneklerle kadına ve erkeğe yüklenen görevlerin kayıtlanması ve gerekli işlemlerde dikkate almak üzere saklanması içindir. Soy-nesep takibinin yapılması, aile temelli varlıkların yönetilmesi ve miras hukukunun işletilmesi, devlete ve topluma karşı ilişkilerin düzenlenmesi için buna gerek görülmüştür.

Dini temele dayanan ailevi hak ve sorumlulukların, zamanla dinden bağımsız yön ve esaslarda düzenlenmesi sosyo-kültürel çatışma alanlarını doğurmuştur. Kanunlarını ithal ederek içselleştirmeye çalıştığımız Avrupa ülkelerinin temel dini inancı Hristiyanlık olduğundan, nikah ve boşanma mevzuatı da Hristiyanlık inancının gölgesinde toplanmıştır.

Ekseriyeti Müslüman olan ahalinin, kendi değerler sistemine göre evlenip boşanabilme yolunun, tıpkı İngiltere'de olduğu gibi dini özgürlükler kapsamında açılması gereklidir.

Tüm bu giriş ve açıklamaların nihai cümlesi olarak; erkeğin teklifi, kadının rızasıyla başlayan evlilik hayatının, yine erkeğin teklifi ile sonlanabilmesine imkan verilmeli ve evliliği içinden çıkılmaz bir tuzağa dönüştüren yıkıcı yaklaşımdan vazgeçilmelidir. Boşanma beyanı nüfus müdürlüğüne dilekçe ile alınmalıdır. Boşanma kararı alan her çiftin elbette anlaşamadığı konular da olacaktır. Mahkemelerin, boşanma dışında kalan çekişme konularında rol oynaması, ağır hastalık, ispatlanabilen maddi yetersizlik

ve uzun süren ayrılık halleri dışında, karı-koca ilişkisinde abartılmış yetki kullanmaları önlenmelidir.

Bu yönde bir düzenleme yapılmadığı takdirde, felaket örneklerini her geçen gün artarak gördüğümüz evlilik ve boşanma vakaları yüzünden, toplumda aile kurumundan uzaklaşma ve kayıt dışı resmi nikahsız evliliklerde tercih patlaması yaşanacaktır. Zaten sosyal mecralara bakıldığında “*sakın evlenmeyin*” başlıklı uyarı kampanyalarının giderek fazlaştığı da görülecektir.

Devletin ve mahkemelerin boşama hakkını tekrar erkeğe iade etmesi, kadınları kaderine terk etmek değildir. Bilakis kadınların meşru haklarının takibi ve kaydı için tarafsız hakem rolü bunu gerektirir.

Anayasamızda laiklik hükmü değişmez ve değiştirilmesi teklif dahi edilemez maddeler arasında gösterilirken, evlilik ve boşanma hukukunda tamamen Hristiyan inancının esas alınması, en başta laikliğe aykırı bir çelişkidir. Buna benzer sorunların en kısa sürede giderilmesi talebimiz ve dileğimizdir.

Mutlu Bir Evlilik İçin: Erkekler Söylesin! Kadınlar Göstersin!

Aileye yönelik sorunları dile getirirken, sadece şikayet makamında olmak elbette doğru değil! Biz Müslümanlar, Nehyi Anil Münker (kötülükten men etmek ve haramlara karşı uyarmak) kısmını genelde iyi yapıyoruz, en azından dilsiz şeytan olmamak için gayret ediyoruz. Ancak, Emri Bil Maruf (iyiliği emretmek ve göstermek) kısmında biraz zayıf kaldığımızı düşünüyorum. Kuru lafla yapılan iyilik önermelerimiz ise, tıpkı elinde sigara varken evladına “-Sigara zararlıdır yavrum, içmemelisin!” diyen bir babanın davranışı gibi sönük ve etkisiz kalıyor. O yüzden, Aile kurma erdemini ve cesaretini, bütün olumsuz şartlara rağmen yaşatan veya planlayan kardeşlerimize, evliliklerini daha mutlu ve huzurlu

yaşayabilmeleri için bazı tavsiyelerde bulunmak istiyorum.

Erkekler Söylesin!

İletişim ve ifade yeteneği açısından, kadınların erkeklerden daha önde olduğu, çeşitli hikmetlerine binaen, Yüce Mevla'mızın onları bu açıdan ayrıcalıklı yarattığı hepimizin malumudur. Erkekler bu açığı tam olarak kapatamasa bile, daha başarılı bir seviyede buluşabilmek için söylemeye, konuşmaya ekstra açık ve gayretli olmalıdır! Kadınlar iyi veya kötü hemen her şeyi bilmek, duymak, konuşmak ve paylaşmak isterler. Her şeyi konuşup söylemek mümkün olmasa bile, bazı hususları sık aralıklarla tekrarlamayı erkeklerin bir görev gibi görüp uygulaması gerekir!

Zevcenize, onu ne kadar çok sevdiğinizi söyleyin! Kadınlar sevildiklerini her zaman duymak isterler, hem de her gün ve mümkün olduğu kadar çok sayıda! Tabii ki samimi bir şekilde ve gözlerinin içine sevgiyle bakarak!

Karınızın ne kadar hoş, şık ve güzel olduğunu kendisine her fırsatta söyleyin! Etrafınızdaki insanların tamamı da söylese, sizin sözleriniz kadar etkili ve hoş gelmez! Çünkü o sizi seçerek kendi güzelliğini emanet ve armağan etmiş bulunuyor! Emanetin takdir edilmesi ve itina ile bakılması gerekir. Aile kutsal bir ekiptir. Genç kız çağlarında sizinle evlenen bir kadın, bütün güzelliğini ve ömrünü sizinle birlikte paylaşmaya karar verdiği için, aslında onu hep ilk günkü gibi güzel görmeli ve bunu da sıklıkla söylemelisiniz! Hele ki evliliğiniz 20 yıl gibi bir süreye ulaşmışsa, eşinizin yüzünde oluşan kırışıklıklar, size bir vefa ve adanmışlığının canlı imzası gibi gelmelidir. Çocuklarınızı doğuran zevcenizin, karın çevresinde oluşan çatlaklar gibi vücudundaki bozulmalardan utanmasına fırsat vermeyin! Bilakis, o çatlaklar evladınızı taşıırken meydana geldiği ve katlandığı eziyetlerin yoğunluğu için, ona ne kadar minnettar olduğunuzu samimiyetle söyleyin! Emin olun gözlerindeki ışıltı güçlenecek, yüzünde mutluluğun tatlı tebessümü yeşerecektir. Ona olan sevginizi ve güzelliğine olan hayranlığınızı sürekli duyan hanımınız, sizinle basit şeyler için tartışır mı? Küçük sorunları büyüterek canınızı sıkar mı?

Belirsizlik, kadınları neredeyse öldürür! Özellikle evliliğinizin ilk başlarında, evinize gidiş geliş saatleriniz için son derece hassas, dışarıda olduğunuz yerler hakkında paranoya derecesinde şüpheli ve endişeli olurlar. Anormal bir gecikmenizde sizce her şey normalken, onlar kendi kafalarında başınıza gelebilecek bütün olayların senaryolarını yazar, sizin çeşitli versiyonlarda ölümünüzü yaşar, toprağa gömer ve dul haliyle ne yapacağını endişesine bile düşerler. O yüzden, mümkün olduğu kadar kendilerine bilgi verin! Gecikme durumunuzu zamanında söyleyin! Onları duygusal işkencede bırakmayın!

Kadınlar hayatı sizinle her açıdan paylaştıklarını görmek ve yaşamak isterler. Öyleyse onlara da fikirlerini ifade etme fırsatı tanıyın. Kadınlar sizin en kıymetli istişare ortağınız sayılır. Onlardan kaliteli düşünceler duymak isterseniz, kendilerini geliştirmelerine destek olun ve teşvik edin. Sır veya zararlı olanlar dışında, düşüncelerinizi onlara da söyleyin. Sizin fark edemediğiniz ayrıntılar ve farklı yaklaşımlardan yararlanırsınız. Katlanmak zorunda kaldığınız maddi ve manevi sıkıntılarda, bilgi ve farkındalıkların olduğu için, hanımınızın samimi ve güçlü desteğini hissedersiniz.

Duygularınızı söyleyin, bir konuda onları eleştirmeden önce kendi beklentilerinizi, size göre kırmızı çizgilerinizi, neyden hoşlandığınızı, neyin mutlu ettiğini, neyden nefret ettiğinizi söyleyin! Nitelikli beraberlikler karanlık alanların azalmasıyla sağlanır. Eşinize vermediğiniz şeyi isteyemezsiniz!

Kadınlar Göstersin!

Erkeklerin, hanımlarından en çok beklediği şey saygıdır! Özellikle toplum içinde beyinizin saygınlığını zedeleyecek söz ve davranışlardan kaçının! Erkeğinize saygı gösterin! Evinizin lideri, çocuklarınızın babası, can, mal ve namusunuzun koruyucusu olduğunu bildiğinizi ve saygı duyduğunuzu gösterin!

Ahir zamanda yaşıyoruz. TV, İnternet, çarşı-pazar, iş ve sosyal ortamların hemen hepsi, son derece ölçsüz giyinen teşhirci gibi gezinen kadınlarla dolmuş! Eskiden özel çaba ile ulaşılabilen resim ve görüntülerle şimdi hemen her ortamda karşılaşıyoruz. Medya ve toplumsal mekanlar, zinanın yayılması için bilerek veya bilmeyerek hizmet eden insanlarla dolu. Bir erkeğin gün boyu bunlardan sakınması ancak belli bir yere kadar mümkündür. Şeytani tavır ve görüntülere şiddetli ve sürekli maruz kalan kocalarınızı, yalnız ve savunmasız bırakmayın! Helalinize karşı en cömert, en tutkulu, en güzel kişinin siz olduğunuzu gösterin!

Tesettür dışarısı ve namahrem içindir. Eşinizin karşısına her zaman alımlı, süslü ve güzel çıkmaya çalışarak, en güzelinin ve hayırlısının siz olduğunuzu gösterin! Haramilerin kocanızın aklını ve nefsini çelmesine fırsat vermeyin! Sizde sükunet ve huzur bulsun, gözü de gönlü de sizinle doysun!

Cinsel hayatımızda sınırlar çok geniş, yasaklar az ve belirlidir. Cinsel hayat tek taraflı bir durum değildir. Tarafların istekli katılımı ile haz ve mutluluğun derecesi de kalitesi de artar. Keyfini çıkarmak, mutlu olmak ve kocanızın sükunetini sağlamak için, meşru davetlerine güzellikle cevap verin. Cinselliğinizi kocanızla konuşmanız, paylaşmanız, yönlendirmeniz ve yaşayarak öğrenmeniz gerekir. Kocanıza karşı cinsel tutkunuzu, çekinmeden gösterin!

Güzel ve başarılı bir iş yaptığında kocanıza minnettarlığınızı ve takdirinizi gösterin! İhtiyaç duyduğunuzda yanınızda olacak kahramanınız olduğunu bilsin! Ailesi için yaptığı işle gururlansın, daha iyisini yapmak için gayret toplasın.

İnsanların 5 sevgi dili vardır. Fiziksel temas, hizmet, nitelikli beraberlik, onaylanma ve hediyeleşme. Kocanızın sevgi dilini keşfedin ve bu dilde yoğunlaşarak sevginizi gösterin! Emin olun aynı karşılığı siz de göreceksiniz. Erkekler de sevildiklerini arada duymak isterler ama icraat daha önemlidir.

Aile yuvanızın, sizin ve kocanız için güvenli bir kale olduğunu bildiğinizi gösterin! Evinde kocanızın kral gibi yetkili ve kıymetli olduğunu gösterin. Siz de o evin kraliçesi olduğunuzu bilerek davranın. Köle ve zavallı imajı oluşturmadan sağlıklı ve saygılı bir takım arkadaşı, ahiret yoldaşı olduğunuzu bilin ve bilinmesini sağlayın.

Sonuç

Kadın ve erkek ilişkileri açısından söylenebilecek çok şey var elbette. Çocuklar gibi daha ayrıntılı yönleri de bulunuyor. Yazıyı uzatmadan bazı önemli konu başlıklarına vurgu yapmaya çalıştım.

Kadın ve erkek, aile ortamında mükemmel bir ekiptir. Birbirlerini tamamlar ve ortak ürünleri olan çocuklar ile geleceğe kültür ve değer aktarımını sağlar. Bizler, sadece dünya hayatı için yaratılmadık. İnşallah kulluk sınavımızı vererek Allah'ın lütfu ile Cennetine gittiğimizde, en güzel ruh ve bedene sahip olacağımıza iman etmişiz. Orada yaşlılık, çirkinlik, hastalık ve huysuzluk olmayacak. Dünyada iken karşılık bulamadığımız bütün hayallerimizi yaşama ve paylaşma nimetlerine kavuşacağız. Başta Hz. Muhammed aleyhisselam olmak üzere, bütün peygamberler ile tanışma ve görüşme imkanımız ve Rabbimiz lütfederse Nur Cemalini temaşa etme bahtiyarlığımız olacak. Öyleyse, şu kısacık sorunlu fani hayatımızı daha fazla kötüleştirmeden, Ahiret yolculuğumuzun kaliteli, bereketli ve mutlu geçmesi için, eş ve çocuklarımız ile birlikte daha çok çalışmamız gerekmez mi?

Yüce Allah'tan, her birisi Cennet Köşklerine talip olarak kurulan ailelerimizin hayırla bekasını, aile kurmaya niyetlenen kardeşlerimizin de huzur ve mutluluklarını dilerim.

“Kadına Pozitif Ayrımcılık” Erkeğe Zulmün Süslü İfadesidir!

Cartoon: Elias Areda/ thereporter

Günümüz Türkiye’inde geleneksel aile yapımıza sistemli ve resmileştirilmiş saldırıların zirve yaptığı, tipik bir *ahir zaman* dönemini dehşetle yaşamak zorunda kalıyoruz! Üstelik aile kurumuna, yani neslimize yapılan tahribatların, geri alınması imkansız derecesinde zor ve uzak olduğu da koca bir gerçek olarak karşımızda duruyor.

Aile düşmanlarının ve yerli işbirlikçilerinin gözde *Truva Atları* olan *kadın hakları*, *kadına karşı şiddet*, *toplumsal cinsiyet eşitliği* gibi kavramların tamamı, *kadına pozitif ayrımcılık* semsiyesi altında birleşiyor. Bir cinsin lehine olan ayrımcılığın, diğer cinsin aleyhine genişleyeceği apaçık bir gerçek olduğu halde, kadına pozitif ayrımcılığın yasal dayanağı, tıpkı zehirli bir hançer gibi 2010 yılında Anayasamızın 10. maddesine eklenmiştir. Hemen sonra 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi imzalanmış, İstanbul Sözleşmesine doğrudan dayalı olarak 2012 yılında 6284 kanunu çıkarılmış ve diğer kanunlarda da aynı batıl düzene uygun değişiklikler yapılmıştır.

Geriye doğru bakınca, son 20 yılda aile kurumunun ve erkeklerin aleyhine oldukça sistematik ve kararlı saldırıların, çok yönlü ve organize bir çalışma ile yapıldığı çok net görülmektedir. Özellikle 1985 yılında imzalanan CEDAW sözleşmesinden sonra yapılan yıkıcı düzenlemeler (süresiz nafaka, erkeklerin aile reisliğinden kovulması vb.) hız kesmediği gibi, İstanbul Sözleşmesinin sayesinde erkeklerin aile yönetimlerinde kalan son yetki kırıntıları da yok edilmiş, eşinin veya evladının kıyafeti için dahi söz söyleme hakkı kalmamış, LGBT türevi sapkınlıkların da devletin koruması altında her türlü melaneti yapmalarının, reklam etmelerinin ve değerlerimize açıkça saldırımlarının yolu açılmıştır.

Feshedilen İstanbul Sözleşmesinden sonra bu yıkıcı ve yok edici düzenlemelerin hiçbirisi geri alınmadığı gibi, daha beter şartların getirileceğine sürekli bir vurgu yapılmış, en üst düzeyde güvenceler verilmiştir. Yani İstanbul Sözleşmesi içerik ve uygulama yönünden daha da güçlü şekilde fiilen yürürlükte sayılmaktadır!

Öncelikle bizlerin kimliğimize, temel değerler sistemimize ve inanç kaynaklarımızın neler olduğuna karar verip öyle davranmamız, sosyal ve hukuksal zeminimizi ona göre tayin etmemiz gerekir. Yoksa devekuşu gibi işimize geldiğinde deve veya kuş olduğumuzu iddia etmek bizi kurtarmaz. Aslında yaşadığımız sosyotrajik durumun en güzel tarifini, rahmetli Uğur Mumcu "*Türk vatandaşı İsviçre medeni kanununa göre evlenen, İtalya ceza yasasına göre cezalandırılan, Alman ceza muhakemeleri yasasına göre yargılanan, Fransız idare hukukuna idare edilen ve İslam hukukuna göre gömülen kişidir.*" diyerek oldukça veciz bir şekilde yapmıştır. Türkiye'deki erkeklerden maddi-manevi görev ve sorumluluklarında mükemmel bir Müslüman gibi sorumlu, yetki ve haklarını kullanma konularında ise Hristiyan veya ateist batılı erkekler gibi gevşek, geniş mideli, yetkisiz, namussuz, iffetsiz, etkisiz ve değersiz davranmaları sözleşme ve kanunların desteğiyle zorla dayatılıyor!

İstanbul sözleşmesinin altından imzamız sadece şeklen geri çekildi! Gayri meşru çocuğu gibi doğrudan atıf yapılan 6284 sayılı yasa, Türk Ceza ve Türk Medeni Kanunlarına eklenen maddeleri olduğu gibi durmaya ve yuvaları yıkmaya devam ediyor! Bu sözleşmeden çekildikten hemen sonra Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist bir STK'nın bekar, çocuksuz ve avukat mesleğiyle geçinen bir Hanımın getirilmesi de adeta hiçbir şeyin değişmeyeceği gibi, daha fazla artarak devam edeceğini ilan eden bir uygulama olmuştur.

Kadına karşı pozitif ayrımcılık sonradan ortaya konulduğu için zulüm ve haksızlıktır. Kadınlar ve erkekler fiziksel şartlar, görev ve sorumluluklar gibi cinsiyete özel konularda eşit değil, farklıdır! Bu farklılığı yaratan ve bunlara uygun sınırları, görevleri ve yetkileri tayin eden bizzat Yüce Allah'tır. Hz. Muhammed aleyhisselam da Allah'ın elçisi olarak bizlere en güzel örnekleri ve açıklayıcı hükümleri bizzat yaşayarak göstermiştir. Bunları gizlemeye, değiştirmeye, arttırmaya veya eksiltmeye kalkışan ister kadın olsun isterse erkek, apaçık yanlış içinde ve zalimdir! Etkisi ve cüreti derecesinde sorumlu ve huzur-u mahşerde hesap vermeye mahkumdur! Temel insani haklar ve özgürlük konuları ise mevzu dışıdır.

Yüce Allah geçim ve maişet yükünü yönetim yetkileri ile birlikte erkeklere vermiştir. Kadınlara eşitlik adına, gerekli gereksiz her alanda kadın istihdamını teşvik etmek, tıpkı bir erkek gibi çalışarak geçim yüküne ortak olmaya zorlamak açıkça bir zulümdür! Kadınlar ucuz işgücü ve pazarlama aracı olarak kapitalizmin vahşi çarklarına feda edilemeyecek kadar kıymetli varlıklarımız ve kaynaklarımızdır. Mutlaka kadın olması gereken sağlık, giyim, eğitim gibi bazı alanlarda, hakları tam verilerek görev almaları bir nevi sosyal farz-ı kifaye gibi gereklidir. Ancak, çalışma hayatının her alanında yer almaları hem erkekler açısından işsizlik, haksız rekabet ve gelir kaybı gibi sorunlara, hem de kadınların var olan doğal kadınlık vazifelerine ek olarak insanüstü bir yükü çalışmalarına neden olmaktadır.

Kadınlar çalışsa da evlerinde birer anne ve hanım olarak yaşamaya ve kaçınılmaz sorumluluklarını üstlenmeye sabırla devam ediyorlar. Bu durumda geç evlenmek, anneliklerini ertelemek, çocuk sayısını düşük tutmak, sosyal hayatlarından vazgeçmek gibi kronik sonuçlarla yüzleşiyorlar. Çalışan erkekler yeterli gelire sahip olduklarında

veya ailelerinden destek aldıklarında, işsiz kadınlarla evlenip hayatlarına devam edebiliyorlar. Ama çalışan kadınlar, hemen hemen kesinlikle işsiz veya meslek/maaş açısından kendilerinden düşük seviyeli erkekler ile evlenmeye yanaşmıyorlar. Bu durum sosyal ve ekonomik düzeni bozan, geleneksel aile oluşumuna ket vuran bir atmosfere neden oluyor.

“Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah’ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar.” ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-34/diyaret-vakfi-meali-4)) Kadınlar nikah kıyılana kadar babalarının ve kardeşlerinin, nikahtan sonra ise kocalarının himayesine emanet olarak bizzat Yüce Allah tarafından verilmiştir. Bu kutsal görevin sağlıklı ifa edilebilmesi için, aile yönetimi ve geçimi hakkında “kavvam” sıfatıyla yetki ve sorumluluk erkekler için verilmiştir. İmza attığımız sözleşmeler ve çıkardığımız kanunlar ile yüzyıllardır uygulanagelen Allah’ın bu hükmü yok sayılmış, erkeklerin aile reisliği tamamen iğdiş edilerek işlevsiz hale getirilmiştir.

Bizi yaratan ve sınırlarımızı tayin ederek Peygamberleri aracılığıyla tebliğ eden Rabbimiz şüphesiz en doğru ve adil olandır. Kadın ve erkek cinslerinin arasındaki farklılıkları en iyi O bildiği için evlilik ve ticari işlem gibi şahit gerektiren işlemlerde erkeklerin olmasına hükmetmiştir. 2 erkeğin olması, 2 erkek yok ise 1 erkek ve 2 kadının şahitliğini geçerli saymıştır. 4 kadın şahit de olsa dini nikah için uygun olamazlar. *“Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun).”* ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-282/diyaret-vakfi-meali-4)) *“Nikâh akdinde şahitlerin hür, Müslüman, erkek, âkil ve bâliğ olması gerekir. Hanefîler bir erkekle iki kadının şahitlik yapabileceği kanaatindedir.”* ((<https://islamansiklopedisi.org.tr/nikah>)) Normal muamelelerde bile durum bu vaziyetteyken, bizler TCK, TMK ve 6284 gibi yasaların himayesinde her hangi bir kadının delile dayanmayan kuru beyanı ile anında yıkıcı adli ve idari işlemler yapmaya, erkekleri hemen uzaklaştırma ile sokağa atmaya, iftira bile olsa kadın beyanı ile çeşitli suçlar için ceza kesmeye çok meraklıyız!

Her hangi bir Müslüman kadının veya erkeğin, kendi başlarına helalinden karşılayamayacakları tek ihtiyaçları cinsel yaşantı ve nesillerini devam ettirmektir. Yaşamak için imkanları ölçüsünde her şeye ulaşabilirler ama helal sınırlarını geçmeden karşı cinsle münasebet kurmaları ve çocuk sahibi olmaları mümkün değildir. Bunun yegane yolu nikahlı meşru evliliğdir. Evlilik bağı kadının erkekten, erkeğin de kadından cinsel anlamda faydalanmasını garanti ve korumaya alır. Evlenen bir erkeğin veya kadının eşinin cinsel ihtiyaçlarını karşılamama gibi bir hakkı veya özgürlüğü yoktur. Cinsel hayatın kendi meşru sınırları ve hastalık halleri dışında cinsellik ne bir silah ne de bir terbiye unsuru olarak kullanılamaz. Erkeklerin cinsel dürtüsü kadınlardan daha güçlü olduğu için genelde talepkar olan taraftır. Meşru ölçüler içinde bu taleplerin karşılanması en temel kadınlık görevidir. Sadece cinsel görevlerden kaçınmak bile kadın veya erkekler için boşanma hakkı doğuran meşru nedenler arasındadır. Günümüz şartlarında erkeklerin evlilik içinde cinsel ihtiyaçlarını karşılama haklarına dair bütün garanti ve korumalar kaldırılmıştır. Her hangi bir fiziksel zarar, şiddet vs. olmasa bile, sadece “istemeden benimle münasebet kurdu” beyanı ile dahi erkeğin hayatı kabusu dönebilmekte ve tecavüzcü damgasıyla hüküm verilip ağır cezalar alabilmektedir. Cinsel hayat teminatı

olmayan evlilikler, içi boş balon gibi zayıf, güvencesiz ve gereksiz hale dönmektedir.

Kadınların şahsi mal ve servet özgürlüğü vardır. Evli bile olsalar kocaları tarafından zorla mallarını veya servetlerini paylaşamazlar. Zekat, kurban ve hac gibi ibadetlerinin yanı sıra ticari yatırımlarını da yapma özgürlükleri vardır. Evin geçimine katkıda bulunmaları için çalışmaya veya kendi paralarını harcamaya zorlanamazlar. Ancak erkekler himayeleri altında bulunan eş ve çocuklar dışında, beraber yaşadıkları anne-baba gibi yakın aile fertlerinin dahi geçiminden sorumludur. Bu durum Medeni Kanununun 364. maddesine de *“Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.”* ifadesiyle girmiştir. Yani erkeğin maddi sorumluluğu hem evlilik hem de kendi aile ilişkileri içinde sabit ve sürekli. Evlenirken yaşanacak mekanın seçilip donatılması, düğün, takılar ve mehir gibi bütün harcamalar da erkeğe yüklenmiştir. Bu kadar yüksek sorumluluk nedeniyle mirasta erkek çocukların kızlardan daha fazla pay almaları Allah'ın Nisa Suresi 11. ayetinde açıkça beyan edilmiştir. ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-7/diyaret-vakfi-meali-4)) Bizde ise mirasta eşit bölüşüm yapılırken, evlilikle ilgili bütün giderlerde erkeklerin sorumlu ve süresiz nafaka gibi ömür boyu bitmeyen borçlarla ezilmesi esas alınmıştır. Evlilik sonrası kazanılmış mallarda yarı yarıya ortaklık rejimi de yıkıcı bir sosyal ve ekonomik uygulamadır. Erkeğin ticari sermayesi ve kazançlarında haksız bir ortaklık sonucuna götürmektedir.

Sonuç olarak sadede gelmek için şu yorumda bulunabiliriz: Karadul adıyla bilinen örümcekler vahşi ve acımasızlıklarıyla meşhurdur. Kendi cinsinden erkek örümcekleri, cinsel birliktelikten hemen sonra yiyebildiklerini belgesellerde duymuş veya izlemiştir. Mevcut yasal şartlar ve uygulamalar yüzünden, evlilik hayatı ve kadınlarla birlikte yaşama hali de neredeyse bu karadullar kadar tehlikeli hale gelmiştir. Erkekler için resmi nikahla evlenmek, adeta bile bile bir tuzağa adım atmak kadar tehlikeli ve riskli bir karara dönmüştür. Kadına pozitif ayrımcılık adıyla yapılan yasa ve uygulamaların sonucu, erkeklere ölümcül, yıkıcı ve tehlikeli hayat şartlarının her tarafta kök salmasıyla tezahür etmiştir.

Allah bizlere yardım etsin, başımızdakilere de iman, feraset ve merhamet versin...

Kaynaklar:

Görsel: thereporterethiopia.com

Kökü Kazınacak Geleneklerimiz de Var!

İstanbul sözleşmesinin 12. maddesinde yer alan “kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların **kökünün kazınması amacıyla**” ifadesi şüphesiz ayırım gözetmeksizin bütün değerlerimizi, gelenek ve göreneklerimizi hedef alıyor. Bu haliyle kabul edilmesi mümkün olmayan, şeytani bir amacı ortaya koyuyor. Ancak, ince ve hassas bir yaklaşımla bakıldığında, gerçekten de İslam’ın özüne de ters düşen, bizleri utandıran, kadınların geçmişte ve günümüzde mağdur edilmelerine yol açan bazı geleneklerimizin olduğunu, bunların da köklerinin kazınması gerektiğini görmemiz lazım.

Bir kısmı geçmişten gelen, bir kısmı da sonradan ithal ettiğimiz davranış kalıpları ve adetlerin temel değerlerimize ters düştüğünü, savunulamayacak sonuçlar doğurduğunu, olayları büyütme ve suistimal etmek isteyenlere kötü malzeme verdiğini kabul etmeliyiz.

Namus; uğruna ölüme gidilecek, ölesiye savunulacak, hem kişisel hem de toplumsal bir değer ifadesidir. Vatanımız namustur, ailemiz, dinimiz ve kültürümüz namusla birlikte anılır. Namus düşkünlüğümüz, yurdumuzu işgal edenlere baş kaldırmamıza, bağımsızlığımızı yeniden kazanmamıza, teröristlerle mücadele etmemize güç kaynağı olmuştur.

Tecavüze uğrayan bir kız veya kadın, öldürülmesi gereken bir namussuz değildir! Onu öldürme kararı alan yakınlarının yaptığı da namus temizliği değil, dünya ve ahiret rezilliğidir. Namus kavramı, aile ve akraba içindeki kadın ve kızlara musallat olan alçakların yaptığı pislikleri kapatmak için kullanılamaz. Sayısı az da olsa bu tür olaylar yüzünden gavur Avrupa’nın “sözde namus” karalamasına maruz kalıyoruz. Namus kavramını katillerden ve hakiki namussuzlardan kurtarmamız lazım. Namusun değerini suistimal ettiği anlaşılan kişilere, hiç acımadan en ağır cezaları vermek gerekir. Fakat, namusu için nefsi müdafaada bulunan kişilere de zulüm yapılmamalıdır. Namus kavramının değil, namusu kötüye kullananların kökü kazınmalıdır. Bu temizliğe, namus iftirasında bulunarak masumların hayatını karartan hakiki namussuzlar da eklenmelidir.

Kadınlara yönelik toptancı ve aşağılayıcı deyim ve kötü atasözlerini terk etmeliyiz! Aksi takdirde

kadınların insan olup olmadığını tartışan Ortaçağ Avrupasından bir farkımız kalmaz!

-Kadının belinden sopayı, karnından sopayı eksik etmeyeceksin!

-Kızı gönlüne bırakırsan, ya davulcuya gider, ya zurnacıya.

-Kadın dediğin, taktın mı koluna; vurdun mu duvara yapışmalı.

-Kadın, erkeğin el kiridir!

-Ya benimsin, ya toprağın!

Bu ve benzeri sözlerin sonuçları toplumu yozlaştıran, huzuru bozan ve faillerini her iki dünyada sorumlu kılan olaylardır. Sırf kadın olduğu için yapılan bu aşağılama ifadelerini hayatımızdan ve edebiyatımızdan çıkarmamız gerekir.

- Kızların kaçırılarak evlenmeye zorlanması > İnsani ve İslami değerler içinde sayılamaz.

- Miras ve ticaret amaçlı evlilikler için baskı yapılması > Dünya ve ahiret birliği sayılan evlilik için sorunlu ve mutsuz bir başlangıç olur.

- Berdel (bir aileden kız alıp karşılığında kız vermek) türü evlilikler > Berdel evliliğinde masraftan kaçma veya canlı başlık parası amaçlanıyor. Berdele kurban edilip de mutlu olanı hiç duymadık!

- Başlık parası veya benzeri menfaat için yaşlı erkeklerle evliliğe itilmesi > Kızların geçim kaynağı olarak görülmesi, yaşlı erkeklere peşkeş çekilmesinin insani veya İslami izahı yapılamaz.

- Kumar veya ticari borçlar karşılığında kızların evlendirilmesi > Bu tür olayların meşru görülebilmesi mümkün değildir.

- Tecavüz olaylarında cezadan kurtulmak ve ailenin rezil olmasını önlemek için tecavüzcü saldırganla evliliğe zorlanması > Tecavüze uğrayan kişilerde etkisinin ömür boyu sürdüğü bilinirken, sırf saldırganı korumak ve mağdurun ailesinin mahcubiyetini gizlemek için yapılan evlilikler de uygun görülmez. Tecavüz varsa suç ve suçlu vardır. Cezası kesinlikle verilmeli ve eksiksiz çekilmelidir.

Toplumun şuurundan hakiki dindarlık ve Peygamber aleyhisselamın Sünnetine ittiba (uyma, uygulama) titizliği kayboldukça, yerlerini nefsanî uygulamalar ve hurafeler doldurmaya başlıyor. Kadın-erkek ilişkileri açısından asr-ı saadette yakalanan seviyenin çok gerisinde kaldığını, İslam ailesi yapısında kadın-erkek ilişkisi ve iletişiminin zayıflatıldığını söyleyebiliriz. Feminist akımların saldırılarına karşı en güzel cevabı verecek olan, İslam'daki yerini ve değerini gayet iyi bilen hanım kardeşlerimizdir. Benzer şekilde, haksız erkek uygulamalarına ve taleplerine karşı da Peygamber a.s. ve ailesi en güzel ölçü ve eğitim unsuru olarak görülmelidir.

Yerli ve Milli olmayan ama neredeyse gelenek halinde uygulamaya başladığımız yanlış işler de az değil!

Evlilik kararı almadan önce flört etmek ve hatta ancak evlilikte yaşanabilecek kadar yakınlaşmak sıradan ve normal bir durum haline geldi. "Sevgili" adıyla meşrulaştırılmaya çalışılan bu gayri meşru birlikteliklerde en çok yıpranan taraf kadınlardır. Uzun süreli nikahsız partner ilişkilerinde de bıkmak, terk etme veya aldatma gibi olaylar yaşanabiliyor. Kadınların evlilik dışında yaşama rahatlığı, erkeklerin evlilikten kaçınmasını kolaylaştırıyor. Evlilik kararı alındığında, uzun süren söz ve nişan dönemleri de

evliliğin heyecanını ve gücünü köreltiyor. Gayri meşru flört ve sevgili halleri ile büyük masraflar eşliğinde tabulaştırılan söz, nişan ve düğün merasimleri de kötü gelenekler arasındadır. Zorlaşan evlilikler zinaya kapı aralıyor. Ağır borç yükü, genç çiftlerin mutsuzluğuna neden olarak kısa zamanda yıpratıyor. Boşanmalar artıyor, evlilik süreleri kısalıyor, evlenme yaşları da giderek yükseliyor.

Bir Müslüman, ancak Rabbine boyun eğer ve önünde diz çöker. Batıl olan batıdan, bize bulaşan kötü bir gelenek de erkeklerin artık diz çökerek kızlara evlenme teklif etmeye başlamalarıdır. Gençlerimiz arasında hızla yayılan bu kötü adetin de kökü kazınmalıdır!

Yapılan Düğün törenlerimizin büyük bir çoğunluğu Hristiyan ve Yahudi gelenek ve adetlerinin işgali altındadır! Davetlilerin huzurunda ilk dansın yapılması, davetlilerin de onlara katılması, kadın erkek karışık oyun ve halayların kurulması, aşırı makyaj ve dekolte kıyafetlerle boy gösterilmesi zararlı geleneklerdir. Evlilik denilen kutsal yolculuğa; günah, israf ve kıskançlık gibi olumsuzluklar içinde başlamaları talihsiz bir durumdur.

Özetleyecek olur isek; aile hayatımızı yozlaştıran, kadın ve erkek arasındaki muhabbeti ve düzeni bozan, hak ve adalete uymayan, işimize geldiği için dini kılıflar içinde sakladığımız kötü alışkanlıklarımız, yanlış törelerimiz ve geleneklerimiz de maalesef vardır. Bunların dışında içimize sokulan yabancı gelenek ve adetler de bol miktarda bulunmaktadır. Dinimizin ve Milletimizin temel değerleriyle, kadim kültürümüzle örtüşmeyen yerli veya yabancı kaynaklı töreleri veya gelenekleri tespit ederek hayatımızdan çıkarmak boynumuzun borcudur!

Yüce Allah bizlere yardım etsin. Hak ve adalet çizgisinden ayırmasın. Amin...

Başımızdaki Belaları, Aslında Biz Erkekler Çağırdık!

Hız. Musa (a.s.)'nin Rabbimize "İçimizden birtakım beyinsizlerin işlediği (günah) yüzünden hepimizi helâk edecek misin?" (A'raf/155) dediği gibi, biz erkekler de başımıza gelen belaları doğru değerlendirmek zorundayız. Şayet günümüz şartlarının erkekler için bir belaya dönüştüğüne inanıyorsak ki öyle gözüküyor; bu belaların gelmesinde bizlerin de payını ve etkisini görmemiz gerekir!

Bu yazı 3'ü 1 arada paket bir çalışmadır. #özeleştiri, #tespit ve #çözüm bölümlerinden oluşur.

Biz erkeklerin ne gibi hata ve eksikleri oldu? Dilimiz döndüğünce, aklımız yettiğince yazalım:

Hanımlarımızın bizzat Allah'ın bir emaneti olduğunu unutup, hor ve hakir davrandık. Fiziksel gücümüzü bazen acımadan kullandık.

Kadını önce cinsiyeti açısından gördük ve değerlendirdik. İnsani yeteneklerini, ilmini, kapasitesini algılamaya çalışmadık.

Dinimizi ihmal ettik. İnandığımız gibi yaşamayınca, yaşadığımız gibi inanmaya başladık. Dinimizi işimize geldiği kadar uyguladık. Başımız sıkışınca dinden medet umduk. Ailemizde din eğitimi ve ibadetleri birlikte sürdüremedik. Çocuklarımıza ve eşlerimize güzel örnekler olmadık.

Kadınlardan itaat, ilgi, hizmet beklerken olabildiğince cömert olmalarını istedik ama, bizler ise onlara karşı tam tersine cimri, kaba ve hoyrat davrandık.

Başkasının eşine, kızına gösterdiğimiz saygı ve ilgiyi helalimiz olan kadınlarımıza çok gördük.

Onları başkalarının yanında azarlamaktan çekinmedik. Beğenmediğimiz neleri varsa ulu orta ilan ettik.

Tartışamayacak kadar haksız veya hazırlıksız olduğumuzda şiddet uygulamayı ve hakaretle karışık bağırma marifet bildik.

Kendi yediğimiz haltlar yetmezmiş gibi, başka erkeklerin işlediği günahları örtbas etmek için yalancı şahitlikte bulunmayı arkadaşlık saydık.

Yakalanmadığımız sürece her türlü gayri meşru ilişkiyi kendimize doğal bir hak zannettik. Yakalandığımızda bile üste çıkmaya çalıştık.

Verdiğimiz sözleri tutmadık, önceliklerimizi koruyamadık.

Kadınlarımızı koruyamadık. Bazen aile içinde kaynana, görümce, elti gibi yakınlarımızın baskı ve kötülüklerine maruz kalmalarını önleyemedik. Kışkırtma veya yalan beyanlarla dolduruşa gelip kadınlarımıza bizzat kendimiz eziyet edebildik.

Kız ve erkek çocuklarımız arasında adaleti gözetmedik. Mal ve miras paylaşımında lehimize olan Allah'ın hükümlerini dahi uygulamaktan kaçındık. Kadınların paylarını vermemeyi kazanç saydık. Zina eyleminin suç kabul edildiği zamanlarda kanunları sulandırdık. Erkeklerin lehine, kadınların aleyhine maddelerle kendimize yonttuk. Zinadan ceza almayı erkekler için neredeyse imkansız kıldık.

İslam'da başlık parası olmadığı halde, anne sütü, baba masrafı gibi mazeretlere sığınıp resmen kızların parayla satılmasına sessiz kaldık. Oysa mehir hakkı evlenen kız veya kadınlara aitti.

Küçük yaştaki kızların, dedeleri yaşındaki adamlarla sırf zengin olduğu veya iyi bir başlık parası verdiği için nikahlanmasına engel olamadık. İslam'da küfüv hükmünü katledenlere sessiz kaldık.

Erkek zina yaparsa çapkın ve elinin kiri, kadın yaparsa fa.. dengesizliğinin, sosyal hayatımızı yozlaştırmasına neden olduk.

"Kadının karnından sıpayı, sırtından sopayı eksik bırakmayacaksın!" gibi İslam'a ve insanlığa yakışmayan söz ve davranışların hayatımıza girmesini önleyemedik.

Maddi imkanlarımız biraz düzelince emektar eşlerimize ihanet etmeyi, mümkünse değiştirmeyi marifet bildik.

Çocukların yetişmesinde ve ev işlerinde bütün yükü kadınlarımıza bıraktık. Yardım etmeyi, yük paylaşmayı zayıflık kabul ettik.

Ticari faaliyetlerimizde kadın bedenini bir satış ve teşhir ürünü gibi kullandık. Kadınların cinsel cazibelerini öne sürerek; her türlü ürünü pazarlamayı, sekreter, satış temsilcisi, proje yöneticisi vb. hangi konumda olursa olsun dişiliğinden yararlanmayı, ucuz ve itaatkar iş gücü kaynağı olarak kullanmayı normal saydık.

Kadınları kullanma noktasında, sermaye sahiplerinin ideolojisi, dini, diyaneti veya siyasi görüşü hiç fark etmedi. Kadınların hem tüketici hem de üretici tarafında sömürülmelerine aracılık ettik.

Her fırsatı değerlendiren feminist örgütlerin, sinsice ülkenin yönetimini ele geçirmelerine ve çekinmeden *"Kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz!"* diyebilmelerine fırsat verdik.

Güce, iktidara ve paraya kavuşunca kendimizi kaybettik. Firavunlaşan nefsimize uyduk. Etrafımızdaki insanlara ve özellikle daha aciz gördüğümüz kadınlara karşı saygısız, kibirli veya suistimal edebilmek için fırsatçı yaklaştık.

Merkezi veya yerel yönetimlerde makam ve mevki sahibi olduğumuzda önce odalarımızı, arabalarımızı yeniledik. Bütçelerin eğitim, ilim ve araştırma için kullanılmasını kısıtladık veya gereksiz gördük. Ayırdığımız bütçelerin doğru yerde kullanılmasını takip etmedik. Haksız yere belli kişi ve kurumlar için rant kapısı olmasını önleyemedik.

Kadınların da ilim ve irfan sahibi olabilmesine katlanamadık. İlimde cinsiyet sınırı olmadığını unuttuk. İlim ehli kadınları küçümsedik. Onlara çalışmalarını sürdürmek için fırsat vermeyi, uzmanlık alanlarında istişare etmeyi ihmal ettik. İşimize gelmediğinde haksız yere feminist veya terbiyesiz gibi yaftalar taktık. Haksızlığımızı gücümüzle örtbas etmeye, kadınları sindirmeye çalıştık.

Koca, abi, baba, amca, dayı olarak muhatap olduğumuz kadınlara ve kızlara karşı sevgimizi, ilgimizi, şefkatimizi ve paramızı esirgedik. Bizden bulamadıkları için zehirli ballar sunarak istismar eden alçaklara yöneltmiş olduk. Sonra da bu duruma düştükleri için tekrar zulmettik. Hatta cinayetler işledik.

Evlenmeyi zorlaştırdık zinayı kolaylaştırdık. Görgüsüzlük ve israf dolu evlenme hazırlıkları, düğün, dernek, söz, nişan gibi bir sürü külfet ve borç kapısı açtık. Bunları talep eden kız tarafı da olsa itiraz etmedik. "El alem ne der" putundan korktuk.

Haksız ve anlamsız yasaklar koymayı erkeklikten saydık. Kıldan tüyden bahanelerle evlerimizde

kavgalar çıkardık.

Şiddeti bir yöntem olarak sadece kadınlara yönelik değil, etrafımızdaki herkese karşı kullandık. Çocuklarımız, aile fertlerimiz, yoldan geçen yabancılar bile basit bahaneler yüzünden şiddetimize maruz kaldı.

Alkol, kumar ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların pençesinde hem kendimizi hem de ailemizi tükettik. Her türlü günaha bilerek girdikten sonra suçu alkole attık. Beynimizin iptal olacağını bilerek alkol kullanmaya devam ettik. Uyuşturucu, kumar ve alkole para bulabilmek için olmayacak işler yaptık.

Bizden bildiğimiz ama sürekli feminist emellerine hizmet eden siyasileri de bizler seçtik! Feministler kadar birlik olamadık. Neden böyle yapıyorsunuz diye, ne sandıkta, ne de mecliste hesap sormadık. Erkeklerin bütün ülkede şamar oğlanına çevrilmesine, doğuştan sapık ve katil muamelesi görmesine, sözüm ona “muhafazakar soslu” feministlerin, erkekleri aylardan ve kurtlardan daha hayvani bir cins gibi gösteren kampanyalarına doğru dürüst tepki veremedik.

Sözde Aile Bakanlığı adı altında feminist kadın örgütlenmesinin kurumsallaşmasına, ailenin kadınlar için en güvensiz yer gösterilmesine ses çıkarmadık. Aile adı altında hoyratça erkek düşmanlığı yapılmasına, erkeğin de aile unsuru sayılarak basit bir daire başkanlığının bile kurulmamasına razı olduk.

Sapık ve katil haberleri çıktıkça içimiz yandı. İdam isteriz diye sesimiz her yükseldiğinde siyasilerin gaz alıcı, gerçekleşmeyen sözlerine, oyalama taktiklerine seyirci kaldık. İdamı kaldıranların geri getirmesini sağlayamadık.

Şiddet ve haksızlığa inancımız, ahlakımız ve tarihimiz gereği kesinlikle onay vermediğimiz halde, ailemizi yönetmekten, çocuklarımıza terbiye vermekten men eden yasaların neden olduğu pisliklerin faturalarının da biz erkeklere topyekun çıkarılmasına engel olamadık. Fıtrattan gelen kocalık haklarımızı ve ayrımcılığın yerine adaleti talep ettiğimizde şiddeti övmekle suçlandık ama gereğini yapamadık.

Bu ve benzeri hatalarımız, ihmallerimiz ve günahlarımız kaderimizi etkiledi. Şikayet ettiğimiz, mağduru olduğumuz, haklı veya haksız sonuçlarını gördüğümüz olayları tetikledi. Nefsimize ve etrafımıza zulmedenlerden olunca, bizden daha zalimlerin zulümüyle terbiye edilir olduk.

Bunları yapınca başımıza gelen belaları kısaca sıralayalım:

1985’de Birleşmiş Milletler CEDAW Sözleşmesi imzalandı. **Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, kadına pozitif ayrımcılık** vb. fitneler başladı.

1988’de Türk Medeni Kanunu 175. maddesine kadınlara verilen yoksulluk nafakasının **süresiz** ödenebileceği eklendi.

1998’de 4320 sayılı “Ailenin Korunmasına Dair Kanun” adıyla sadece kadınları gözeten, ailelerin yıkılmasını hızlandıran, arabuluculuğu kaldıran kanun yayınlandı.

2001 yılında 4721 sayılı yeni **Türk Medeni Kanunu** kabul edildi. Cumhuriyet tarihince **15** olan kızların evlenme yaşı **18’e** çıkarıldı. Genç evlilik mağdurları oluştu. İki tarafın yaşı da 18’den küçük olursa sadece erkekler hapse atıldı. Evlendikten 8-10 yıl sonra gelen hapis cezaları yaklaşık 8.000 aileyi parçaladı. Aile birliğinin yönetimi yani erkeğin **Aile Reisi** yok edildi. Karı-Koca ifadeleri de yok edildi. Cinsiyeti ve ne idüğü belli olmayan **EŞ** kelimesi konuldu. Erkeklerin velayet hakları gasp edildi. Boşanma olaylarında çocukların velayeti genelde kadınlara verildi. Çocuk haczi, nafaka arttırım davası gibi süreçler fiilen adliye sisteminin, pedagog ve avukatların ballı rant kapısı oldu. Ebeveyni Yabancılaştırma Sendromu (EYS) vak’alarında patlamalar yaşandı.

2004 yılında 5237 sayılı yeni **Türk Ceza Kanunu** kabul edildi. Kadınların iftira da olsa beyanları cezalandırma için esas alındı. İftira suçu sabit olan kadınlar cezadan muaf tutuldu. Yaptıkları

yanlarına kar kaldı. Her bir koca, resmi nikahlı karısının potansiyel tecavüzcüsü olarak muamele gördü. Erkeklerin şeref ve haysiyetleri bir kadının dudağından çıkabilecek iki kelimeye hapsedildi. 2010 Yılında Anayasanın 10. maddesine genelde kadınlar için yapılan cinsiyetçi **pozitif ayrımcılığın** eşitlik ilkesine aykırı olamayacağı hükmü konuldu.

2011 yılında Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine dayanan, aile, din, gelenek ve erkek düşmanı **İstanbul Sözleşmesi** imzalandı ve aynı yıl içinde Mecliste onaylandı.

2012 yılında İstanbul Sözleşmesine dayalı olarak 6284 sayılı **Ailenin Korunma(ma)sı ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun** çıkarıldı. Aile davalarında, boşanma sayılarında, şiddet ve cinayetlerde patlamalar başladı. Erkekler sokak hayvanlarından beter şekilde muamele görmeye, evlerinden kovulmaya, eşleri aldatsa bile sessiz kalmaya zorlandı.

2014 - 2018 arasında **Toplumsal Cinsiyet Eylem Planı** uygulandı. Milli olamayan eğitim sisteminde, çocuklarımızın zihinleri ETCEP projeleriyle bulandırıldı. Değer ve inanç sistemleri iğdiş edildi. Sapkın derneklerin sayısında ve ahlaksız eylemlerinde anormal artışlar görüldü. Okullarda deizm ve ateizme sürüklenen nesiller peydahlandı.

Kadınların çalışmaya aşırı teşvik edilmesi yüzünden, erkeklere özel işsizlik oranları yükseldi. Bebek doğumları ve toplam çocuk sayıları azaldı. Evlenme ve ilk doğum çağları otuzlu yaşlara ilerledi.

Medyanın cinsiyetçi linçlerini, hukukun kadınlar için takla attırılmasını, midesi dışarıdan doldurulan **Feminist** ve **LGBT** örgütlerin yıkıcı ve bölücü faaliyetlerini falan, tek tek sayıp dökmeye gerek yok. Genel olarak yaşadığımız belalar ve sıkıntılar bu şekilde özetlenebilir.

Buraya kadar hatalarımızı ve başımıza gelen belaları özetle sıralamaya çalıştım. Zaman, ağlama ve sızlanma vakti değildir. Sosyal dokumuzu kurtarmak ve asgari huzur şartlarına kavuşmak için neler yapmalıyız?

Çözüm odaklı önerilerimizi de verelim ki eksik kalmasın:

Sorunların çözümü sorun olduklarının kabulü ile başlar. Kendimizle ve toplumun geldiği nokta ile yüzleşmemiz gerekir. Çözümüne ulaşmak için kişisel yaşantımızda değiştirmemiz gereken davranışlar, alışkanlıklar veya tamamlanması gereken eksiklerimize odaklanmamız lazım. Kişisel davranış değişikliğine giderek ailemizde huzura kavuşabiliriz. Toplumdaki ilişkilerimizi hak, adalet ve saygı ekseninde geliştirebilirsek davranış kalıplarımız da düzelecektir. Kişisel ve toplumsal gayretimizin neticesini verecek, hayırlara kapı aralayacak olan mutlak güç Allah'tır. Biz sefere çıkacağız, zaferin takdiri Allah Azze ve Celle'nin yetkisindedir.

Partilere din, siyasilere peygamber gibi davranma hastalığını terk edeceğiz. Bütün meşru kanalları kullanarak haklı isteklerimizi ileticek ve takibinde ısrarlı olacağız. Şayet dikkate almazlar ise yasal haklarımızı sonuna kadar kullanarak çözüme zorlayacağız. Olmazsa en yakın seçimde yapabilecek kişilere fırsat vereceğiz.

Oy verme işlemi, vatandaşla siyasetçi arasındaki hizmet sözleşmesinin imzasıdır. İmzamıza sahip çıkacak ve sorumluluklarını sürekli hatırlatacağız.

Kişiler vazgeçilmez, kurumlar yıkılmaz, kurallar ve kanunlar değişmez değildir. Bunları putlaştıranlara karşı uyanık davranacağız. Siyonist ve ateist felsefenin eğitim, adalet ve yönetim yapımızı daha fazla bozmasına engel olacağız. Müfredatımızı değerlerimize uygun bir yapıya getireceğiz. Yazılı ve görsel medyada, internette hakim olan şeytani uygulamalara karşı ailemizi ve neslimizi korumaya çalışacağız.

Sözleşme ve yasalar bir nevi yol gibidir. Bozuk ve çukurlarla dolu mevzuatımızı dinimize ve kültürümüze en uygun hale getirince, eğitim ve medyadan başlayarak her cephede ıslah çalışmalarına girişeceğiz. Sapkın ve dinsiz zihniyetlerin manevi işgal izlerini temizleyeceğiz. Tıpkı

Kabe'nin putlardan temizlenmesi gibi her alanda manevi temizlik hareketine girişeceğiz.

Kadınlarımızı sömürmeden, ailemizdeki baş köşelerinde keyifle yaşamaları için her türlü kolaylığı sağlayacak, güzellikle teşvik edeceğiz. Evli ve aile yuvasında çocuklarını yetiştirmelerini esas alacağız. Her şeye rağmen açıkta kalan kadınlarımızı kurda kuşa yem etmeden, gerçek sosyal devlet şefkatini göstereceğiz.

Kavga ve çatışmayı değil, yardımlaşma ve dayanışmayı üstün tutacağız.

Diyanet teşkilatını daha verimli kullanacağız. İnsanlarımıza İslam'da kadın ve erkek olmanın haklarını ve sorumluluklarını sansürlemeden, arttırıp eksiltmeden öğreteceğiz.

Evlenmek isteyen gençleri zorunlu olarak evlilik okuluna göndereceğiz. İslam'da aile hayatını, karşılıklı hak ve sorumluluklarını, İslam'da cinsel hayatın kurallarını, temel ibadetler için gerekli bilgileri eksikse öğreteceğiz. Ben biliyorum diyenleri yeterlilik sınavına tabii tutacağız. Çünkü evlenmek ciddi bir iştir. Sıradan işlere girerken dahi gösterilen özen ve hassasiyet, sonsuz bir hayatı hedefleyen evlilikten esirgenemez.

Evlenen gençlere standart ev eşyası yardım paketleri ve kira desteği gibi sosyal haklar sağlayacağız. Evlilik külfetinin zinaya kılıf olmasına engel olacağız.

Evlenen gençleri yalnız bırakmayacağız. İlk 2 yıl 6 ayda bir sefer, sonra 5 yıla kadar yılda bir sefer ziyaret edeceğiz. Her aile bir uzmana zimmetlenerek sosyal ve ekonomik seviyede destek takibi yapılacak. Bocaladıkları alanlarda danışmanlık hizmetini bedelsiz vereceğiz. Özel hallerde, şiddetli çatışmalarda aile merkezlerinde görüşmelere çağıracağız.

Boşanma davalarında diğer mahkemeler gibi önce arabulucu şart olacak. Arabulucu ve hakem kişi tarafların karşılıklı rızayla seçtikleri aile büyüğü veya resmi aile danışmanları olabilecek.

Evden uzaklaştırmanın gerektiği hallerde daha insani ve aileyi koruyan tedbirler alınacak. Gerekirse nöbetleşe ev ziyaretleri şeklinde ihtiyaçların giderilmesi, çocuklarla ilişkinin sürdürülmesi sağlanacak. Evden uzaklaştırılan kişiye kalması için geçici bir mekan veya otel parası devlet veya yerel yönetimler tarafından karşılanacak. Uzaklaştırmanın istismar edilmemesi için tedbiri devlet alacak. Evden uzaklaştırmanın kişilerin iş hayatını etkilemesine izin verilmeyecek. Anormal maddi yüklerin doğması önlenecek.

Resmi izinle genelevlerde ve gayri resmi her yerde fuhuşun yapılmasını önlemek için en sert ve etkili tedbirleri alacağız.

Devleti genelev vb. mekanlar üzerinden fuhuşa aracılık etmekten, milli piyango adıyla kumarcılıktan kurtaracağız.

İdam cezasını ve kısas hükmünü geri getireceğiz. Suçu şeksiz şüphesiz sabit görülen ve haksız yere cinayet işleyen insan öldüren katillerin, çocuklara tecavüz eden sapıkların asılmasını sağlayacağız. Kısırlaştırma dahil diğer cezalarında uygulanabilmesine yol açacağız.

İnanığımız gibi yaşamaya gayret edeceğiz. İncamızla çelişen ve zarar veren ne varsa düzeltmeye çalışacağız.

Bu ve benzeri önlemleri alamazsak yandığımızın, bittiğimizin, kökümüzün kazındığının resmini göreceğiz. Asıl belayı Allah korusun Mahşer günü bulacağız. Rabbimiz bizlere tek tek soracak. Bu günahları neden işlediniz veya işleyenlere engel olmadınız diye. O korkunç hesap gününde ne şeytanların, ne onların elçisi olan LGBT sapkınları ve feministlerin, ne Avrupalı ve ABD'li dostlarımızın(!), ne parti, ne koltuk, ne de makam ve benzeri putlarımızın zerre kadar faydası olmayacak! Bizi Rabbimizin gazabından koruyacak hiç bir kuvvet bulamayacağız! Yine çaresizce O'na sığınacak ve affetmesini dileyeceğiz. O ise mutlak adaletini göstererek, kim neyi hak etmişse zerre ziyan etmeden verecek.

Kuruluşumuz aileden başladı, yıkılışımız da aileden olmasın! Hanımlarımıza kutsal Cennet yolculuğumuza yakışır şekilde davranalım. Şeytanın onları baştan çıkarmasına, hem kendilerini, hem de bizleri daha dünyadayken yakmalarına fırsat vermeyelim. O kadar çok sevelim ki, şeytanlar ve uşakları aramızı bozmaktan umudunu kessin! O kadar çok ilgi gösterelim ki, başka hiç kimsenin ilgisine muhtaç

kalmasınlar.

Yüce Allah'tan bütün Müslüman kardeşlerime Cenneti dünyada yaşatan evlilikler ve eşler nasip etmesini niyaz ederim.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://goodmenproject.com>

Çömleklerimiz Kırılmadan Tedbir Alalım!

Sevgili Anne ve Babalar,

Ben çocuklarımızı birer çömleğe, ilk çömlekçi ustasını anne ve babaya, ikinci çömlek ustasını öğretmene, diğer çömlek ustalarını da arkadaş çevresine ve topluma benzetiyorum. Şöyle ki insan yavrusu aynı çömlek yapılacak toprak gibi fitri özellik ve potansiyelleri ile dünyaya gelir. Birçoğu aileden geçen özellikler ile var olur. Daha sonra aynı çömlekçinin toprağa katacağı suyun kalitesi ve miktarı gibi ailesi de çocuğa katkıda bulunur. Ortaya kalitesi belli bir toprak ve su bileşeni ile meydana gelen bir çömlek çamuru çıkar.

Bazen bu çamur suyun fazla konması sonucu cıvık ve şekil almaz olur. Aynı fazla şımartılmış terbiye ve temel değerlerden yoksun sevgi, saygı, empati nedir bilmeyen çocuklar gibi. Bazen de az su katıldığı

için sert olur ve yine şekil almaz. Aynı hiç sevgi ve saygı görmediği ve fazla baskıya şiddete maruz kaldığı için asosyal, merhametsiz, şiddet uygulayan ve laf dinlemeyen çocuklar gibi.

İlk çömlek ustası olan ebeveyn ikinci çömlek ustasına yukarıda tarif ettiğim gibi bir çamur teslim ettiğinde işler çok zorlaşır. İkinci çömlek ustası olan öğretmenin işi zor, sıkıntılı ve sonuçsuz kalabilir. Niye mi? Çünkü gelen çamur cıvıksa ona şekil alabilmesi için toprak katsa çamur pütürleşir ve sonradan konulan toprağı bünyesine kabul etmekte zorlanır. Veya olağanüstü bir çaba sonrası şekil alabilir. Bizim eğitim sistemi için bu olağanüstü çabayı yakalamak çok zordur.

Aynı zamanda suyu az toprağı çok konup şekil almayan çamur içinde durum aynıdır. Öğretmen yani ikinci çömlekçi, su katsa da çamur yoğrulup geldiği için çok yumuşaması ya da çömlek olacak kıvama gelmesi çok zordur.

Ama ikinci çömlekçiye (öğretmene) toprağı kaliteli, ince elenmiş, suyu tam kıvamında konulmuş, iyice yoğrulmuş bir çamur geldiğinde ikinci çömlekçi eğer işinin ehli ise yani ustalığı hak ederek o makama oturdu ise çabuk, keyifli, izlemesine doyum olmayacak o güzelim çömlekler meydana çıkar.

Bazen de kalitesi yüksek güzel bir çamur, çömlekçi ustası bildiğiniz birine verilir. Ama o kişi ustalığı ya tam hak etmemiş, tecrübesizdir ya da o işi severek özenerek yapmıyordu. O güzel çamuru alır ve hak etmediği bir şekle sokar ve izleyen herkes üzülür. Tıpkı matematik gibi tüm hayatımızın temelini ve akademik kariyerin olmazsa olmazını oluşturan çok önemli bir dersi, henüz kendisi içselleştirmemiş ve nasıl öğreteceğini de tam anlamamış veya sorunlu davranışları yüzünden birçok kabiliyetli öğrencinin bu dersten soğumasına ve akademik olarak arkada kalmasına sebep olan matematik öğretmeni gibi.

Üçüncü çömlek ustaları ise arkadaş çevresi ve çocuğun muhatap olduğu toplumdur. Onlar ise çömleğin çamuruna ya da şekline etki edemezler ama çömleğin rengine, desenine, sırlanmasına katkıda bulunurlar. Kulpu yamuk, rengi soluk ya da iyi sırlanmadığı için çabuk kırılacak bir hale dönüştürebilirler.

O da iyi bir aile terbiyesi ve iyi bir eğitim almasına rağmen, kötü arkadaş ve çevreden etkilenen yanlış davranışlar sergileyen çocuklara benzer. Onlar için, ailesi de iyi insanlardı, şu güzel okulda okumuştular vah vah arkadaş kurbanı olmuş deyip üzüldüğümüz sınıfa girerler.

Kısacası cıvık (şımartılmış, kural konmamış çocuk) ve çok katı olan (sert, sevgisiz büyütülmüş çocuk) çamur, mükemmeliyetçi çömlek ustasının (yeni öğretmenimiz) eline gelince, onlarla uğraşmak yerine daha iyi yoğrulmuş çamur aramaya giden çömlek ustasına benzedi.

İşte bu yüzden o çömleğe ilk şeklini verecek olan çocukların ilk öğretmenleri olan aileyi güçlendirmek, desteklemek, evlilik ile oluşan aileyi, evlilik daha başlamadan, evlilik okulları sayesinde eğitmek gerekir. Daha sonra oluşan aile için anne ve baba okulları açıp, ebeveynleri orada eğitmek çocuğa, aileye ve topluma yapılabilecek en doğru ve güçlü destek olacaktır.

İyi yetişmiş, güçlü, aile terbiyesi ile bezenmiş çocuğu güzel bir şekilde eğitmek, öğretmenler için zor olmayacağı gibi, çocuğu geliştirici ve keyifli olacaktır. Çevreleri de böyle iyi çocuklarla dolu olunca, sonrasında çocuğun yoldan çıkması ve kötü alışkanlık kazanmasının da önüne geçilecektir.

Fatma ÖZÇELİK

**Sosyolog, Sosyal Hizmet Uzmanı
Karakter ve Değerler Eğitimi Uzmanı**

Görseller: comlekci.com.tr

Bir Çırpıda #SüresizNafaka

Süresiz Nafaka

- >Nafaka nedir? Kaç çeşittir?
- >Süresiz nafaka nedir?
- >İslam'da nafaka nasıldır?
- >Nafaka ile bağlantılı sorunlar?
- >Ne Yapılması İsteniyor?
- >Nafakada ne istenmiyor?

Soru: Nafaka nedir? Kaç çeşittir?

Cevap: Bir insanın geçinebilmesi için gerekli asgari maddi miktara genel olarak nafaka denir. Türk Medeni Kanununda((TÜRK MEDENİ KANUNU)) 4 çeşit nafaka tanımlanmıştır.

1-Tedbir Nafakası: Madde 169- *"Boşanma veya ayrılık davası açılınca hâkim, davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine, eşlerin mallarının yönetimine ve çocukların bakım ve korunmasına ilişkin geçici önlemleri re'sen alır."*

2- Yoksulluk Nafakası: Madde 175- *"Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz."* Yoksulluk nafakasının süresiz bağlanacağı hükmü, yürürlükten kaldırılmış bulunan 743 Sayılı eski Türk Medeni Kanununa ilk defa **1988** yılında eklenmiştir.

3- İştirak Nafakası: Madde 182 - " ... Velâyetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlâk bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır. ..."

4- Yardım Nafakası: Madde 364- *"Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür. Kardeşlerin nafaka yükümlülükleri, refah içinde bulunmalarına bağlıdır. Eş ile ana ve babanın bakım borçlarına ilişkin hükümler saklıdır."*

Soru: Süresiz nafaka nedir?

Cevap: Boşanma davası açıldığında, Hakim re'sen veya taraflardan birinin talebini uygun görmesiyle dava bitene kadar geçim desteği olmak üzere Tedbir Nafakası tayin eder. Dava boşanma ile sonuçlanınca tedbir nafakası genellikle yoksulluk nafakasına çevrilir. 1988 yılına kadar yoksulluk nafakası en fazla 1 yıl bağlanabiliyordu. 1988'de kanun maddesine "süresiz" ifadesi eklenerek ucu açık, vadesi belli olmayan ödeme mahkumiyeti verilebilir oldu. Nafakanın süresiz olmasının doğal sınırı taraflardan birinin ölmesi, nafaka alan kişinin resmen evlenmesi veya yüksek maaşla bir işe girmesidir. Yargıtay'ın son kararlarında asgari ücretle çalışmanın nafakanın kesilmesine neden olamayacağı yer almıştır. Süresiz nafaka alanlar, her yıl nafaka artırım davaları açabilmekte, davayla ilgili her türlü masraf da nafaka ödeyene yüklenmektedir. Nafakasının kesilmesini istemeyen kişiler, sigortasız ve

kayıt dışı çalışmakta, başka birisiyle evlenmek yerine resmi nikahsız dost hayatı yaşamaya devam etmektedir. Süresiz nafaka ödemek istemeyen tarafın nafaka iptal davası açarak meşru ve geçerli gerekçeler göstermesi gerekmektedir. Nafaka alanın başka biriyle yaşadığını veya bir işte çalıştığını ispat etmesi gerekir. Ancak gerekli bilgileri araştırması da kişisel bilgilerin gizliliği ile ilgili mevzuat yönünden suç sayıldığı için, kabul görmemektedir. Sonuç olarak, nafaka ödeyen kişi ölene kadar gittikçe artan bir borcu ödemeye mahkum edilmiş olur. Buna Süresiz Nafaka köleliği veya eziyeti diyoruz.

Soru: İslam'da nafaka nasıldır?

Cevap: İslam'da nafaka aslında evlilik içinde önemsenen bir husustur. Erkekler ev ahalisinin nafakasını temin etmekle sorumludur. Ahaliden kasıt karısı ve çocuklarıdır. Ayrıca evinde yaşayan anne-baba gibi büyükleri varsa onlara da bakmak zorundadır. Erkeğin karısına asgari kendi şartları içinde yedirme, giydirme ve barındırma sorumluluğu vardır. Karısı zengin de olsa, fakir de olsa bu sorumluluğu üzerinden kalkmaz. Bir kadının kocasının ölmesi halinde 4 ay 10 gün, boşanması halinde 3 ay 10 gün, hamileyse çocuğunu doğurana kadar başka bir erkekle evlenmesi haramdır yani caiz değildir. Bu zorunlu bekleme süresine **iddet** denilir. Kocasını ölmemişse, boşandığı kadının iddet süresi kadar nafakasını temin etmesi üzerine borçtur. İddet süresi dolunca, kadın artık hür ve başkasıyla evlenebilir durumda olduğundan, eski kocasının nafaka borcu da sona erer. Şayet çocukları varsa 7 yaşına gelene kadar erkeğin rızası ile boşandığı kadının yanında durabilir. Bu süre içinde çocukların nafakasını yani tüm masraflarını karşılamak yine erkeğin borcudur. Çocukların babanın velayetinde olması esastır. ((https://webdosya.diyinet.gov.tr/DiyinetAnasayfa/UserFiles/DiniBilgiler/ilmihal_cilt_2.pdf))

Soru: Nafaka ile bağlantılı sorunlar nelerdir?

Cevap:

- * Boşanma davası açıldığında, aldatan tarafta olsa tedbir nafakası bağlanıyor. Aldatılan eş, boşanmak istediği aldatan eşine bir de nafaka ödemeye mahkum ediliyor.
- * Süresiz nafaka borcu her yıl nafaka arttırım davalarıyla çoğaltılıyor. Bu mahkemelerin ortalama 3-4 Bin TL tutan masrafı da nafaka ödeyenin üzerine yıkılıyor.
- * Nafaka alan tarafın işe girmesi ve asgari ücretle çalışması bile nafakanın kesilmesine yeterli görülüyor.
- * Aldatılan taraf, başkasından peydah edilen çocukların iştirak nafakalarını da ödemeye mahkum ediliyor.
- * Nafaka borçlusu ödeme güçlüğüne düştüğünde tazyik hapsine atılıyor. Hapiste geçirdiği sürede borcu işlemeye devam ediyor.
- * Süresiz nafaka mahkumu kişinin sosyal ve ekonomik durumu, sağlığı, yeniden yaptığı evliliğindeki eş ve çocuklarının hakları gözetilmiyor. Vadesi belli olmayan ömür boyu borç ile, 10 günlük evlilikten sonra dahi, 29 yıl süren ve devam eden nafaka mahkumiyeti verilebiliyor. Yatalak veya engelli taraflar nafaka ödemek zorunda bırakılıyor. Bazı vakalarda eski eşin nafakasını ödeyebilmek için 2. eş de çalışmak zorunda kalıyor.
- * Nafaka ödemeleri çocukların üzerinden tehdit amacıyla kullanılıyor. Nafakasını ödeyemeyen tarafa çocukları gösterilmiyor. Bazı durumlarda nafaka ödense bile art niyetle gösterilmediği için, ancak icra yolu ile çocuk görüşleri sağlanıyor. İcra yolu da nafaka ödeyenin ekonomik ve psikolojik yıpranmaya maruz bırakıyor.
- *Uzun süren boşanma davaları ve sonrasındaki nafaka zorlamaları, şiddet ve cinnet nedeni olabiliyor. Cinayet ve yaralamaya psikolojik ortam hazırlıyor.

Soru: Nafaka için ne yapılması isteniyor?

Cevap: Nafakayı etkileyen en önemli hususlardan birisi boşanma davalarının aşırı uzun sürmesidir. Uzun süren davalar tarafların özgürlüklerini kısıtlıyor, ekonomik zorluk yaşıyor, koparılamayan evlilik bağları yüzünden çatışma ve şiddet kaynağı oluşturuyor, kendi düzenlerini kurmalarını geciktiriyor, çocuk varsa onları da kötü yönde etkiliyor. Boşanma davalarında genellikle tedbir nafakasının

bağlanması da ayrı bir külfet oluşturuyor. Yani, Türkiye’de evlenmek çok kolay ama boşanmak zor ve uzun sürüyor. Boşanma davalarında hedef süre sınırı konulması, taraflar arasında fiili ayrılık varsa, artık aynı evde yaşamıyorlarsa tedbir nafakasının bağlanması ancak, tedbir nafakasının da yoksulluk nafakası yerine sayılarak en çok 6 ay, hamilelik durumu varsa en çok 1 yıl süreli olması gerekir. Bu süreleri aşan her durumda nafaka ödeyen taraf mağdur edilmektedir. Meşru ve helal bir durum söz konusu değildir. Şayet bu süre dolduktan sonra nafaka alan tarafın ekonomik zorluğu devam ediyorsa TMK 364. maddesi işleterek üstsoyu ve altsoyunun, yani aile ve akrabasının yardım nafakası ödemesi sağlanmalıdır. Onlar da yoksa veya ödeme zorluğu yaşıyorsa sosyal devletin devreye girerek mağdur tarafa iş, eğitim ve kendisi kazanana kadar maddi yardım desteği verilmelidir.

Soru: Nafakada ne istenmiyor?

Cevap: Tedbir nafakası ayrı, yoksulluk nafakası ayrı hesap edilmemelidir. Mahkemenin uzaması boşanan tarafların kusuru sayılamaz. Maddi külfeti de nafaka yükümlüsüne atılamaz. Fiili ayrılık var ise, tedbir+yoksulluk nafakası toplam 1 yılı geçmemelidir. Aldatan tarafa, her ne şekilde olursa olsun nafaka bağlanmamalı, çocukların velayeti verilmemelidir. İştirak nafakası paralı bakıcılığa dönüştürülmemeli, tarafların velayet gücünü silah olarak kullanması engellenmeli, velayeti elinde tutanın sorumluluk ve masrafları üstlenmesi esas olmalıdır. Şayet geçim zorluğu var ise, iştirak nafakasının arttırımı ile birlikte çocuklarla birlikte geçirilecek süre de arttırılmalıdır. Çocukların ana - baba hakları gözetilmelidir. Nafaka borcunu ödeyemeyen taraflara verilen tazyik hapsi cezası acilen iptal edilmeli, halen bu suç iddiasıyla hapiste tutulanlar salıverilmelidir.

Yoksulluk Nafakasının Süresi Hakkında Twitter Anketi ve Sonuçları

Yozlaşan Törenlerimiz: #Düğünler

Günümüzde yapılan **Düğün Törenlerimiz**, kültür dünyamızda meydana gelen erozyon ve yozlaşmanın önemli göstergelerinden birisidir. Yaşadığımız sosyal erozyon sadece evlilikle sınırlı değildir. Sosyal yapımızda baş gösteren tuhaflığın nedenlerini rahmetli **Uğur MUMCU** şöyle sıralamış:

Türk vatandaşı; İsviçre medeni kanununa göre evlenen, İtalyan ceza yasasına göre cezalandırılan, Alman ceza mahkemeleri usulü yasasına göre yargılanan, Fransız idare hukukuna göre idare edilen ve İslam hukukuna göre gömülen kişidir.

İnsanın büyük bir yolculuk yaptığına, dünyanın da bir istasyon gibi geçici bir bekleme alanı olduğuna iman etmiş insanların, yani Müslümanların çoğunlukta olduğu bir vatanın evlatlarıyız. Bu yolculuğumuzun veciz bir ifadesi **Bediüzzaman Said Nursi'nin**, Mesnevi-i Nuriye adlı eserinde yer alıyor:

İnsan bir yolcudur. Sabavetten gençliğe, gençlikten ihtiyarlığa, ihtiyarlıktan kabre, kabirden haşre, haşirden ebede kadar yolculuğu devam eder.

Ruhlar aleminde sıramızı beklerken, dünya yolculuğumuzu başlatan doğum olayı, en kutsal ve önemli anlardan birisidir. Doğuma vesile olan erkek ve kadınların evlilik törenleri, **Hz. Adem** (a.s.)'dan **Hz. Muhammed** (s.a.v.) Efendimize kadar, gelmiş geçmiş bütün Peygamberlerin önem verdiği bir olay olmuştur. Çünkü nikah ilişkisi sadece bu dünyaya özel değil; ahirete ve çiftlerin amel durumuna göre

sonsuzluğa uzanan bir birlikteliğin başlangıcıdır. Çocuk ve torunların da katılması ile geri dönüşü olmayan bağların kurulmasına zemin hazırlar.

Peygamberlerin rehberliğinde yapılan **nikah törenleri** hayatımızın en özel anlarından birisidir. Diğer semavi dinlerde, nikahın dini ritüelleri günümüze kadar yaşatılmaya çalışılarak gelmiş, modern hayat ve devlet yapılanmaları içinde **kurumsal** varlıklarını sürdürmüştür. Din görevlilerinin nikah akdini oluşturma ve yönetme hakları özenle korunmuştur. Bu konudaki yetkileri sayısal temsil kabiliyetlerinden bağımsızdır. Örneğin, İslam literatüründeki **Mescitlerin** benzeri sayılabilecek **Chapel** isimli küçük kiliselerdeki görevliler bile 7/24 nikah kıyabilir durumdadır. Bunların en meşhurları, filmlerde de sıkça konusu olan **Las Vegas**'taki **Wedding Chapel**'leridir.

İslamın değerli bir rüknü olan nikah işleminde, bugün için yine devletimizin görevlendirdiği **Müftü** ve **İmamların** yetkisiz kılınması Müslüman bir toplum için ancak garabet olarak açıklanabilir. İnsanları dini nikah-resmi nikah ikilemine sokmadan, kayıt altına alınmış ve sistem alt yapısı hazırlanmış nikah akitlerinin Müftü ve İmamlarca serbestçe kıyılabilmesi gerekir. Hemen her yabancı filmde uzun uzun gösterilen **Kilise** veya **Sinagog** nikahlarının bizdeki karşılığını yok saymak, hayatın olağan akışına ve kültür kökümüze ters bir durumdur.

Dinin önemli bir uygulamasının merdiven altı kaçak bir iş haline sokulmasına da, sistemin tanımadığı dini nikah akdinin suistimal edilerek özellikle **kadınların mağdur edilmesine** de karşı durmalıyız. Nikah tektir. Müslümanlar Allah'ın emrine ve Peygamberin sünnetine göre nikahlanır. Devlet düzeni de vatandaşların dini inançlarına göre hangi nikahı tercih etmiş ise onu bilir ve kayıt altına alarak taraflara hukuk güvencesi sağlar. **Laiklik** dini esasların yok sayılması değil, dinler arasında adaletli bir yaklaşımı gerektirir. Türkiye'deki **Müslüman** vatandaşların, nikah konusunda en az **Hristiyan** ve **Yahudi** vatandaşlar kadar haklarının olmasını istemek suç olmasa gerek.

Yahudilerin **Hahamın** huzurunda, Hristiyanların da **Rahip/Papaz'ın** huzurunda kutsal kitaplarından pasajlar okunarak kıyılan nikahlarına karşılık, Müslüman Türk vatandaşların ise **Belediye Başkanlarının** ve daha çokta Belediye Başkanlarının görevlendirdiği bir **memurun** huzurunda yasaların verdiği yetkiyle nikahları kıyılır. Kutsal bir yolculuğun ve beraberliğin başlangıcı sıradan, şahitli bir **resmi evrak işlemine** indirilmiş olur.

Nikahın kıyılmasından sonra yapılan **Düğün Törenlerimiz** ise maalesef kimliğimizin hepten kaybolduğu ve yozlaşan etkinliklerimizden birisi olmuştur. Google'da; Hristiyanların nikah sonrası yaptığı kutlamalar için "**wedding party**", Yahudilerin yaptığı kutlamalar için "**jewish wedding party**", bizdekiler için de "**düğün töreni**" kelimeleri ile arama yaptırıp **görseller** kısmına baktığınızda çokta farklı olmadıklarını görebilirsiniz. Yahudi ve Hristiyanların Papaz ve Haham dışında hemen her adetinden etkilenip içimize almışız veya aldırılmışlar.

İsterseniz düğün ve nişan törenlerinde çoğumuzun yaptığı, ama bize ve İslama ait olmayan adet ve uygulamaların bir kısmını hatırlayalım:

Davetiyelerin İslami söylemden farklı ifadelerle hazırlanması,

Sol ele takılan yüzükler,

Erkeklerin altın alyans takmaları,

Haremlik selamlık esaslarına uygun olmayan tören salonları,

Gelin hanımın tesettüre uygun olmayan kıyafetleri ve törene katılan konuklarla İslami sınırları aşan resim, tebrik vb. yakınlaşmaları,

Damatların sinek kaydı tıraşla sakal sünnetine muhalif kalması,

Törene katılan hanımların abartılı makyajlar eşliğinde cesur(!) kıyafetler giyerek adeta yarış halinde, dikkatleri üzerilerine çekmeye çalışmaları,

Gelin-Damat köşelerinin Yahudilerdeki Chuppah denilen gölgelik yer gibi dizayn edilmesi,

Düğün salonuna Hristiyanlar gibi konfetiler, meş'aleler eşliğinde girilmesi,

Zamanında Kanuni Sultan Süleyman'ın bir fermanı ile Fransa'da uzun bir süre yasaklanan dansın; önce evlenen çift tarafından, sonra davetliler tarafından yapılması, açıkça teşvik edilmesi ve gelinin diğer erkeklerle de dans edebilmesi,

Birlikte pasta kesilip karşılıklı yedirilmesi,

Gelinin çiçek demetini tıpkı Hristiyanlar gibi arkasını dönerek davetli bayanlara fırlatması,

Kadın-erkek sanatçıların sazlı sözlü gösterileri,

Özellikle batı ve Trakya illerimizdeki birçok düğünde davetlilere alkollü içkiler ikram edilmesi,

Düğün konvoylarında abartılı tavırlar ile etrafı rahatsız edici hallere girilmesi. Düğün gecesini ilan edercesine gürültü yapılması,

Bunlar dışında başka şeyler de vardır kuşkusuz. İşin **hazin** yanı, bu maddeleri okuyanların bir kısmının "**ne olmuş yani, amma abartmışsın, ne fark eder, canım adam kaç defa düğün yapacak, tabii ki bunlar olabilir, ne yani şimdi biz Hristiyan mı olduk?**" vb. tepkiler verebilecek kadar **içselleştirmesi** ve **normal** karşılamasıdır.

Bir gömleğin ilk düğmesi yanlış iliklenirse, sonrakilerin hepsi de yanlış devam eder. Müslüman gençlerin **Refik** ve **Refika-i Hayatları** ile başlayacakları azim yolculuklarının en başından itibaren, şuurlu bir tavırda olmaları gerekir. Toplumun çekirdekleri olan **ailelerin**, kuruluşundan itibaren maddi-manevi hasarlardan korunması için, İslamın ruhuna uygun nikah ve düğün törenleri yapabilmeliyiz. İlimizde kök salan **ecnebi** alışkanlıklardan ve aşırılıklardan kurtulmalıyız. **Rabbimiz bütün gençlerimize** huzur ve mutluluk içinde olacakları, dünyada sanki Cennet'ten bir köşede, ukbada Cenneti-i Alideki köşkler içinde devam ettirebilecekleri **evlilikler nasip etsin inşaallah...**